

udvidede Høiffole. Dertil har denne Bevilling ikke hidtil kunnet benyttes, og det var derfor uønskeligt, om en saadan Bevilling kunde opnaas enten paa samme Konto eller paa en særskilt Konto. Jeg tror, at det for Manges Vedkommende vilde være gavnbringende, om noget Saadant kunde gjenneføres.

Endelig har jeg endnu et Par Bemærkninger at gjøre til den høitærede Indenrigsminister, idet jeg vil søge at drage hans Opmærksomhed hen paa et Forhold, vedrørende Skyttesagen. Vi have jo haft denne Sag paa Budgettet Aar efter Aar; men der er flere Steder en Mangel, i alt Fald ude i den Egn, hvor jeg bor, og der har vel ogsaa vist sig den samme Mangel andre Steder, en Mangel, som ikke let kan afhjælpes, nemlig Manglen af dygtige Delingsførere. Det er ikke sjældent, at man faar en dygtig Delingsfører, som oftest en Mand, der har været Militær, Underofficer, og en Mand, som har Interesse for Sagen; men det er ofte en Smaaemand, og da nu Møderne holdes om Søndagen, og han maa gaa i strengt Arbejde om Hverdagen, saa kan man indse, at det maa være et haardt Arbejde for ham ogsaa at gaa om Søndagen. Det kan være, at han af Interesse for Sagen gjør det i et eller to Aar, men saa trættes han og kan ikke udholde det. Saaledes er Forholdet hos os. Kunde man nu byde en saadan Mand en Løn af 1 Krone for hvert Møde, han er til om Søndagen, naar han i fire Timer er samlet med Ungdommen til dens Uddannelse, vilde det lette ham Arbejdet meget, og jeg synes ogsaa, det vilde være i Flugt med Bevillingerne her og deres Anvendelse, at der blev stillet et Beløb til Raadighed for dette Formaal saaledes, at det kunde faaes efter Andragende fra Skytteforeningerne, hvor det viser sig, at det kunde være til Nytte, eller maaft skulde Uddelingen ske gennem Hovedbestyrelsen for Skytteforeningerne, hver Gang det viste sig, at der var Trang dertil, og de med Nytte kunde anvendes. — Endelig er der et Forhold, som jeg ikke kan undlade at henvende Opmærksomheden paa, skjøndt jeg tror, at det er, som Bestyrelsen siger, „tøvilløst“ at omtale det her; men jeg vil dog ikke undlade at drage Opmærksomheden hen derpaa. Det, det dreier sig om, er, at se at faae en lignende Bevilling for Landboernes Børn til at reise ind til Byen som den, de kjøbenhavnske Skolebørn have til at reise ud paa Landet, saaledes, at Landboernes Børn kunne komme ind til Kjøbenhavn, Aarhus eller andre saadanne Byer, navnlig da saadanne Byer, hvor der er Udskilligt opsamlet af, hvad der er Fælleseie for hele Folket, og hvad der er værd at se. Jeg veed, at denne

Sag ofte har været paa Tale før, og at det er blevet gjort gjældende, at det var særligt af Sundhedshensyn, at det havde Betydning, at de kjøbenhavnske Skolebørn kom ud paa Landet, men ved Siden deraf har det ogsaa en anden Betydning, nemlig en opdragende Betydning. Det er af stor Betydning for dem at lære Landboforholdene at kende og se, hvorledes de leve derude; men en lignende Betydning har det for Landboernes Børn at kunne komme ind til Byerne. Sikkert er der jo Meget at se derinde, Samlinger og deslige, som navnlig de ældre Børn kunne have Udbytte af at se, og som de maaft ellers aldrig i deres Liv fik Leilighed til at se, og det er ikke til at beregne, hvilken Betydning det kunde have for deres Udvikling, om de kunde komme til at gjøre blot en Feriereise til de store Byer, de store Knudepunkter her i Landet. — Endelig har jeg endnu en Hensigt, om hvilken jeg desværre ogsaa maa sige, at jeg ikke har noget Haab om, at den vil føre til noget mere end det Samme, men som jeg dog føler mig forpligtet til at drage frem. Det er en Hensigt til den høitærede Indenrigsminister, om der ikke paa Indenrigsministeriets Budget under Nr. IV. kunde søies et nyt Bogstav til, der altsaa blev L., og kom til at lyde saaledes: „Til jydsk Husmandsforenings „faste Fond“, Alderdomsforsørgelsesafdelingen, under Forudsætning af at et lige saa stort Beløb hyses fra Amtsfondene, Banker, Sparekasser, Landsboforeninger og lignende offentlige Institutioner 5,000 Kr.“ Det er ikke just den Sum 5,000 Kr., der her er det Betegnende. Det er det, at kunne engang naae til, hvad der har været talt om saa ofte før, og saa her i denne Sal, at man kunde hjælpe disse Husmænd, som have sluttet sig sammen for derigennem at bøde paa den Udsigt, de havde til Fattiggården paa deres gamle Tage saaledes, at de i Stedet for at th dertil kunde staa som frie, selvhjulpne Mænd. Det har baade jeg og mange Andre ønsket, og der er ogsaa Gang efter Gang stet Andragender til Ministeren, der gik ud paa, at det var et Formaal, som det var værd at hvide Bidrag til. Fra flere og flere Amter har Foreningen ogsaa faaet Tilskud, hvad der jo tyder paa, at det er almindelig anerkjendt for at være et godt Formaal; men det er sikkert, at dette Formaal kunne de ikke naae selv, og saa er jo Stillingen den, at de Allersfattigste af dem kunne de ikke faae med, da de ikke kunne betale de Bidrag, som skulle erlægges til Foreningen. Deres Formaal kan jo saaledes ikke naaes uden under Forudsætning af Bidrag fra Amtet, og skjøndt der fra Amtene og fra forskjellige Instituter